

til det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, at fra min Side ligger i Tilslutningen til dette Lovforslag ikke nogen Art af Anerkendelse overfor den Administration, der paa dette Omraade har foreligget i de to Aar; efter min Mening er der mangfoldige Gange paa dette Omraade kommet Uro i Arbejdsforholdene og i det offentlige Liv paa Grund af, at denne Administration i visse Tilfælde ikke har haft en heldig Haand. Jeg haaber, at det Grundlag, man nu er samledes om, er det rette. Det er selvfølgelig vanskeligt for Folketinget at dømme om, naar Tinget ikke har haft Lejlighed til at sætte sig ind i de Undersøgelser, som danner Grundlaget for Overenskomsten paa dette Punkt; men skulde Praksis vise, at det ikke helt er det rette Grundlag, er der ikke Tvivl om, at man med god Villie fra alle Sider vil kunne foretage de fornødne Rettelser.

De ændrede Bestemmelser om Arbejds-vilkaarene ved Nødhjælpsarbejder finder jeg ogsaa under Hensyn til alle foreliggende Forhold er langt bedre end den nuværende Affattelse af Loven. Ogsaa dette Punkt var et af dem, der var allermost medvirkende til, at man i 1921 nær ikke havde faaet en Overenskomst om denne Lov. I det hele taget gælder det, at havde man i 1921 fra Flertalspartiernes Side været villig til paa disse væsentlige Punkter, hvor Loven nu ændres, at stille sig paa det Standpunkt, man nu gør, saa havde Loven i 1921 ikke haft de Hødselsveer, den havde.

Alt i alt tror jeg, at det foreliggende Resultat er godt, og at man kan sige, det var overmaade heldigt, at det ikke lykkedes den højtærede Indenrigsminister paa den foregaaende Samlings sidste Dag at faa tvunget de Ændringer i Arbejdsløshedsloven igennem, som Ministeren den Gang arbejdede for, men at der i Stedet blev Lejlighed til i indeværende Samling at samles i Enighed om den Forbedring af Loven, som det foreliggende Lovforslag betegner. Ministerens oprindelige Ændringer om Nedsættelse af Dagpengene og Indførelse af et helt nyt Kontrolsystem er der nu neppe nogen mere, der erindrer, maaske knap nok Ministeren selv; det er forsvundet sporløst, og i Stedet har vi faaet et Resultat i Enighed.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den Tilslutning, Lovforslaget har faaet, den lover særdeles godt for dets hurtige Gennemførelse. Naar det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, idet han forlod Talerstolen, udtalte, at Ministerens oprindelige Ændringer med Nedsættelse af Dagpengene og meget ind-

viklede Kontrolbestemmelseres Gennemførelse er der neppe nogen, der nu erindrer, maaske ikke Ministeren selv; kan jeg dertil kun bemærke, at der er i hvert Tilfælde een i dette Ting, som ikke synes at erindre noget om denne Sags Forhistorie, og det er det ærede Medlem Hr. Dahlgaard; thi det Forslag, jeg oprindeligt stillede, gik — det burde Hr. Dahlgaard vide — ikke ud paa noget som helst andet end at blive staaende ved de Maksimaldagpenge, Lovens § 18 indeholder.

Det ærede Medlem skulde naturligvis ved denne Lejlighed — det forbavser mig ikke, jeg havde ikke ventet andet — proklamere for det høje Ting, at adskillige af de Tanker, som han havde gjort sig til Talsmand for ved Lovens Behandling i 1921, og som var det sædvanlige Udtryk for den radikale Evne til at overskue en Situation og have Blik ind i Fremtiden, nu var virkeliggjort ved Lovforslaget, saaledes som det her foreligger. Navnlig havde det ærede Medlem Hr. Dahlgaard i 1921 profeteret, hvordan det vilde gaa med den Kontrolordning, man den Gang fik gennemført; det ærede Medlem havde den Gang været paa det rene med, at man maatte have en Ordning, hvis Gennemførelse overlodes Kasserne, og han har hævdet, at den Ordning med Arbejdsløsheds-kort, som gennemførtes ved Overenskomsten i 1921, aldrig kunde virke tilfredsstillende.

Nu maa jeg have Lov til at oplyse det ærede Medlem om, at i Lovforslaget af 1921 var der ikke fra min Side stillet Forslag om nogen ændret Kontrolordning, og der forelaa under Forhandlingen om Indførelsen af Kontrolkort en Række Forslag, ogsaa fra det ærede Medlems Partifæller, som betød en væsentlig bedre og simplere Ordning end den, man naaede ved den Overenskomst, som sluttedes. Den Ordning, man da fik, var den, som udarbejdedes paa Grundlag af et fra socialdemokratisk Side stillet Forslag, og jeg har i og for sig aldrig næret stor Tro til, at denne Ordning vilde vise sig gennemførlig i Praksis, fordi den paalagde Arbejdsgiverne et ret betydeligt Besvær af kontormæssig Art, som maaske i mange Tilfælde vilde overstige deres Kræfter, hvilket ogsaa har vist sig at være Tilfældet. Derfor er man gaaet til en Ordning, som i den kommende Tid utvivlsomt i alt væsentligt vil blive den, vi havde forud for 1921; og saaledes som jeg har sagt, er det i betydelig øget Grad nu forsvarligt at vende tilbage til denne Ordning, idet nemlig Medlemmernes Bidrag til Kasserne i saa væsentlig Grad